

Prayer & Community

Tehillim

~

Selihot

~

Minha

~

Arbit

Please deposit into collection bins upon exiting

תהלים

מזמור כ

1

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: יַעֲנֵךְ יְדֹנָה בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁבְּכֶךָ שָׁם | אֶ-לֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ: יִזְכֹּר כָּל-מַנְחָתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדַשְׁנָה סֵלָה: יִתֶן-לְךָ כָּל-כֶּבֶדְךָ וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא:
נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵ-אֱ-לֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְדֹנָה כָּל-מִשְׁאֵלוֹתֶיךָ: עֲתָה יְדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ |
יְדֹנָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בַּנְּבִרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בָרְכָב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים
וְאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם-יְדֹנָה אֶ-לֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וַנִּפְּלוּ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וַנִּתְעוֹדֵד: יְדֹנָה הוֹשִׁיעָה
חֲמֹלֶךָ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם-קָרְאָנוּ:

מזמור כה

2

לְדָוִד אֱלֹהֵי יְדֹנָה נִפְשִׁי אֶשְׂא: אֶ-לֹהֵי בְּנֵי בֵּת בְּטַחְתִּי אֶל-אֲבוֹשָׁה אֶל-יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל-קְרוֹיְךָ
לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹנֵדִים רִיקָם: דַּרְכֶיךָ יְדֹנָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲמֶיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ |
וּלְמַדְנִי כִּי-אֶתָּה אֶ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל-הַיּוֹם: זָכַר-רַחֲמֶיךָ יְדֹנָה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם
הִמָּה: חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי | וּפְשָׁעֵי אֶל-תִּזְכֹּר כַּחֲסִדֶיךָ זָכַר-לִי-אֶתָּה לְמַעַן טוֹבֶכָה יְדֹנָה: טוֹב-וַיִּשָּׁר
יְדֹנָה עַל-כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בַּדָּרֶךְ: יִדְרֶךְ עֲנוּיִם בַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכּוֹ: כָּל-אֲרַחֲוֹת יְדֹנָה
חֶסֶד וְאֱמֶת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד-תִּיו: לְמַעַן-שִׁמְךָ יְדֹנָה וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב-הוּא: מִיַּעֲנֵה הָאִישׁ
יִרָא יְדֹנָה יוֹרְנוּ בַּדָּרֶךְ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן וְנִרְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד יְדֹנָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֶל-יְדֹנָה כִּי הוּא-יוֹצֵא מִרְשַׁת רַגְלֵי: בְּנֵה-אֱלֹהֵי וַחֲנִנִי כִּי-יִחִיד וְעֵנִי אָנֹכִי:
צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי: רָאֵה עֲנִי וַעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל-חַטָּאוֹתֵי: רָאֵה-אֵיבֵי כִּי-
רַבּוּ וְשָׂנְאֵת חַמְסִי שִׁנְאוּנִי: שְׁמַרְךָ נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל-אֲבוֹשׁ כִּי-חֲסִיתִי בְּךָ: תַּם-וַיִּשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי
קוֹיֶתֶיךָ: בָּדָה אֶ-לֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

מזמור עד

3

מִשְׁפִּיל לְאַסְף לְמָה אֶ-לֹהִים וְנַחַת לְנִצַּח יַעֲשֵׂן אִפְךָ בְּצִיאַן מִרְעִיתְךָ: זָכַר עֲדַתְךָ | קָנִיתָ לְנֶדָם
וְנִאֲלַת שִׁבְט נַחֲלֶתְךָ הִרְצִיּוֹן זָה | שְׁכַנְתָּ בּוֹ: הִרְיָמָה בַּעֲמִיךָ לְמִשְׁאֵוֹת נִצַּח כָּל-חֶרֶע אוֹיֵב
בִּקְדָשׁ: שָׁאֲנוּ צָרְרֶיךָ בַּקָּרֵב מוֹעֲדֶךָ שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת: יוֹדַע כָּמִבִּיא לְמַעַלָּה בְּסִבְךָ-עֵץ
קִרְדָּמוֹת: וְעַתָּה פִּתּוּחֶיךָ יַחַד בְּכִשְׁיִל וְכִילָפוֹת יִתְלַמּוּן: שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקִּדְשְׁךָ לְאֶרֶץ חֲלָלוּ
מִשְׁכַּן-שְׁמֶךָ: אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינָם יַחַד שָׁרְפוּ כָּל-מוֹעֲדֵי-אֵל בְּאֶרֶץ: אוֹתֵתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין-עוֹד
נִבְיָא וְלֹא-אֲתָנוּ יַדַּע עַד-מָה: עַד-מָתֵי אֶ-לֹהִים יַחֲרַף צָר יִנְאֵץ אוֹיֵב שְׁמֶךָ לְנִצַּח: לְמָה תִּשָּׁיב
יְדֶךָ גִּימִינְךָ מִקָּרֵב חִיקֶךָ כִּלְהֵ: גֹא-לֹהִים מִלְכֵי מִקְדָּם פִּעַל יִשׁוּעוֹת בַּקָּרֵב הָאֶרֶץ: אֶתָּה פּוֹרְרֶת
בְּעוֹזָתְךָ יָם שִׁבְרֶת רֵאשִׁי תִּנְיָנִים עַל-הַמַּיִם: אֶתָּה רִצַּצְתָּ רֵאשִׁי לְוִיתָן תִּתְנַנּוּ מֵאֲכָל לַעַם לְצִיִּים:
אֶתָּה בְּקַעַת מַעֲיָן וַנִּחַל אֶתָּה הוֹבְשָׁתָ גִּתְרוֹת אֵיתָן: לֵךְ יוֹם אֶף-לֵךְ לִיְלָה אֶתָּה תִּכְנִינֹת מְאוֹר
וְשִׁמְשׁ: אֶתָּה הַצַּבְתָּ כָּל-גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֶרֶף אֶתָּה יִצְרָתָם: זָכַר-זֹאת אוֹיֵב חֶרֶף | יְדֹנָה וְעַם
נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ: אֶל-תִּתֵּן לְחַיִּת נִפְשׁ תּוֹרֶךָ חַיִּת עֲנִיָּךְ אֶל-תִּשְׁכַּח לְנִצַּח: הִבֵּט לְבָרִית כִּי מְלֵאוּ

מחשפי-ארץ נאות חקם: אלי-ישב נח נכלם עני ואביון יחללו שמו: קומה א-להים ריבה ריבך זכר חרפתך מני-נבל כל-היום: אל-תשכח קול צרריך שאון קמיו עלה תמיד:

מזמור עה

4

למנצח אל-תשחת מזמור לאסף שיר: הודינו לך א-להים הודינו וקרוב שמו ספרו נבלאוהיך: כי אקח מועד אני מישרים אשפט: נמנים ארץ וכל-ישיבה אנכי תפנתי עמוהיך סלה: אמרתי להוללים אל-תהלו וקרשעים אל-תרימו קרן: אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצנאר עתק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: כי-א-להים שפט זה ישפיל וזה ירים: כי כוס ביד-ידוה וגיין חמר ו מלא מסך ויגר מנה אף-שמריה ימצו ישתו כל רשעי-ארץ: ואני אגיד לעלם אזמרה לא-לחי יעקב: וכל-קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק:

מזמור צג

5

שיר מזמור לאסף: א-להים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל: כיהנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: על-עמך גערימו סוד ויתעצו על-צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד: כי נועצו לב יחדו עליך ברית ובריתו: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם-ישיבי צור: גם-אשור בלנה עמם היו זרוע לבני-לוט סלה: עשה-להם כמדגן כסיסרא כביין בנחל קישון: נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבימו פערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל-נסיכימו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות א-להים: א-לחי שיתמו כנגלגל פקש לפני-רוח: פאש תבער-גער וכלהכה תלתת הרים: בן תרדפם בסערה ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמוך ידנה: גבשו ויבהלו עדי-עד ונחפרו ויאבדו: ונדעו כי-אתה שמוך ידנה לבךך עליון על-כל-הארץ:

מזמור קכא

6

שיר למעלות אשא עיני אל-הקרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם ידנה עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגלך אל-ינזם שמוך: הנה לא-ינזם ולא יישן שומר ישראל: ידנה שמוך ידנה צלך על-גד ימינה: יזם השמש לא-יפכה וירח בלילה: ידנה ישמוך מכל-רע ישמר את-נפשיך: ידנה ישמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

מזמור קל

7

שיר המעלות ממעמקים קראתיך ידנה: אדני שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם-עונות תשמר-יה אדני מי געמד: כי-עמך הסליחה למען תנא: קנתי ידנה קנתה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל-ידנה כי-עם-ידנה חסד ותרבה עמו פדות: והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

אֲשֶׁר־י תְּמַיִמֵי־דְרָךְ תִּהְיֶה לְכִיִּם בְּתוֹרַת יְדוּהָ:
 אֲשֶׁר־י נִצְרֵי עֲדוּתוֹ בְּכָל־לֵב יִדְרָשׁוּהָ:
 אֵף לֹא־כָפְעוּ עוֹלָה בְּדַרְכָּיו הַלְכוּ:
 אֲתָה צְנִיתָה כְּקִיָּה לְשֹׁמֵר מְאֹד:
 אַחֲלֵי יִכְנֹו דְרָכֵי לְשֹׁמֵר חֲקִיָּה:
 אֲזוּ לֹא־אֲבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מַצּוֹתֶיהָ:
 אֲוֹדָךְ בְּיִשְׂרָאֵל לֵבָב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
 אֶת־חֲקִיָּה אֲשֹׁמֵר אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־מְאֹד:
 חֲלָקֵי יְדוּהָ אֲמַרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיהָ:
 חֲלִיתִי כְּנִיָּה בְּכָל־לֵב חֲנִנִי כְּאֲמַרְתָּה:
 חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי וְאֲשִׁיבָה רַגְלֵי אֶל־עַדְתֶּיהָ:
 חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשֹׁמֵר מַצּוֹתֶיהָ:
 חֲבָלֵי רִשְׁעִים עֲוֹנֵי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
 חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
 חֲבַר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי כְּסוּדֶיךָ:
 חֲסִדֶּךָ יְדוּהָ מְלֵאָה הָאָרֶץ חֲקִיָּה לְמַדְבֵּי:
 דְּבַקָּה לְעַבְרָה נִפְשֵׁי חֲנִנִי כְּדְבָרֶךָ:
 דְּרָכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲזֹבֵנִי לְמַדְבֵּי חֲקִיָּה:
 דְּרָךְ־כְּסוּדֶיךָ הִבִּינִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:
 דְּלִפְנֵי נִפְשֵׁי מִתְוַגְּגָה כְּנִימֵי כְּדְבָרֶךָ:
 דְּרָךְ־שִׁקְרָה חֲסַר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי:
 דְּרָךְ־אֲמוּנָה בְּחִרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי:
 דְּבַקְתִּי בְּעַדְוֹתֶיךָ יְהוָה אֶל־תִּבְשִׁינִי:
 דְּרָךְ־מַצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי:

סליחות

Cong. הַיִּשָּׁאג אַרְיָה בִּיעֵר:	Hazzan שְׁבֹט יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצָעֵר.
Cong. הָעֲנָנִים וְהָאֲבוֹנִים:	Hazzan מְקוּיִם יְשׁוּעָתְךָ אֲבוֹת וּבָנִים.
Cong. לָמָּה יְדוּהָ תַעֲמֹד בְּרַחוּם:	Hazzan עֲמֹד בַּפָּרֶץ בַּל נִהְיָה לְשַׁחַק.
Cong. יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה:	Hazzan יוֹנְתָךְ עַד שְׁעָרֵי מִוֶּת הַגִּיעָה.
Cong. תֵּיִד יְדוּהָ תִקְצָר:	Hazzan הִבָּה לָנוּ עֲזָרַת מְצָר.
Cong. הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:	Hazzan חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּגָלוֹת יִשְׂרָאֵל.
Cong. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:	Hazzan זָכֹר בְּנִיָּה בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם.
Cong. יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָלָהּ בְּנוֹת יְהוּדָה:	Hazzan קֶץ הַנְּחֻמָּה גִּלְיָה לְגַלְמוּדָה.
Cong. אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים:	Hazzan שׁוֹעֲתָנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמִים.

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל, הוֹרְתָנוּ לִזְמַר מוֹדוֹת שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה. זָכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ

שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקְדָּם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ: וַיֵּרֶד יְדוּהָ בַעֲנַן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְדוּהָ וְשֵׁם נְאֻמֶּר:

וַיַּעֲבֹר יְדוּהָ | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְדוּהָ | יְדוּהָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְנֹאמֶת: נִצָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עֵזוֹן וְפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָתָ לְעוֹנְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ בְּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לְעִמּוֹד בַּפְּרִיז, דוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוּמָה, וּלְמַחֲסָה בְּיוֹם זַעַם: זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשָׁם, חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוֹעָם: טָרַם קְרָאוּךְ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לְעֵתָר וּלְרִצּוֹת: כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם, לֹא הִשִּׁיבֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם: מֵרַב עוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם, נֶאֱסָפוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ: סָעוּ חֲמָה לְמִנּוּחֹת, עָזְבוּ אוֹתֵנוּ לְאַנְחוֹת: פִּסּוּ גּוֹדְרֵי גְדָר, צָמְתוּ מִשִּׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בַּפְּרִיז אֵין, רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶךָ אֲבָסוּ: שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תְּרוּפָה לֹא מִצָּאנוּ: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פְּנֵינוּ, לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בַּעַת סְלִיחָתֵנוּ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיכוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים, וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוּמַל. אֵל, הוֹרֵתֵנוּ לִזְמֹר מִדוֹת שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה. זְכַר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקְדָּם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ: וַיֵּרֶד יְדוּהָ בַעֲנַן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְדוּהָ וְשֵׁם נְאֻמֶּר:

וַיַּעֲבֹר יְדוּהָ | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְדוּהָ | יְדוּהָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְנֹאמֶת: נִצָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עֵזוֹן וְפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָתָ לְעוֹנְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

תְּמַהֲנוּ מִרְעוֹת, תִּשַׁשׁ כַּחֲנוּ מִצָּרוֹת: שְׁחַנוּ עַד לְמֵאד, שְׁפָלְנוּ עַד עֶפְרָ: רַחוּם כִּי הִיא מִדְּתָנוּ, קָשִׁי עֲרָךְ וּמִמְרִים אֲנַחְנוּ: צָעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאנוּ, פִּתְלֵתוּל וְעַקֵּשׁ לְבָנוּ: עֲלִיזוֹן רַחֲמֵיךָ מַעוֹלָם, סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא: נָחַם עַל הָרָעָה, מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלֵּם בַּעֲתוֹת כָּאֵל, כִּי בִצְרָה גְדוּלָה אֲנַחְנוּ: יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוֹבֶךָ וְחֶסֶדֶךָ עִמָּנוּ: חַתוּם פֶּה-שֶׁטֶן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ, זַעַם בּוֹ וַיִּדּוּם: וַיַּעֲמֵד מִלְּאֶךָ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ, הוּא וַיֵּיגֵד יִשְׁרָנוּ: דְּרַכִּיךָ רַחוּם וְחַנוּן, גְּלִיתָ לְנַאֲמֵן בֵּית: בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ, אֲמוּנָתֶךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיכוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים, וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוּמַל. אֵל, הוֹרֵתֵנוּ לִזְמֹר מִדוֹת שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה. זְכַר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקְדָּם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ: וַיֵּרֶד יְדוּהָ בַעֲנַן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְדוּהָ וְשֵׁם נְאֻמֶּר:

וַיַּעֲבֹר יְדוּהָ | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְדוּהָ | יְדוּהָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְנֹאמֶת: נִצָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עֵזוֹן וְפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ: וְסִלְחָתָ לְעוֹנְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

ענגנו: ענגנו א-להי אברקהם,
ענגנו: ענגנו ופחד יצחק,
ענגנו: ענגנו אביר יעקב,
ענגנו: ענגנו מגן דוד,
ענגנו: ענגנו העונה בעת רצון
ענגנו: ענגנו העונה בעת צרה,
ענגנו: ענגנו העונה בעת רחמים,
ענגנו: ענגנו א-להי המרפכה,
ענגנו: ענגנו אלהא דמאיר,
ענגנו: ענגנו בזכותיה דבר יוחאי,
ענגנו: ענגנו רחום וחנון,

Everyone recite together:

רחום וחנון

קטאנו לפניך רחם עלינו:

אדון הסליחות. בוחן לבבות.

גולה עמוקות. דובר צדקות.

קטאנו לפניך רחם עלינו:

הדור בנפלאות. ותיק בנחמות.

זוכר ברית אבות. חוקר פליות:

קטאנו לפניך רחם עלינו:

טוב ומטיב לבריות. יודע כל נסתרות.

פובש עונות. לובש צדקות:

קטאנו לפניך רחם עלינו:

מלא זכיות. נורא תהלות.

סולח עונות. עונה בעת צרות:

קטאנו לפניך רחם עלינו:

פועל ישועות. צופה עתידות.

קורא הדורות. רוכב ערבבות.

שומע תפלות. תמים דעות:

קטאנו לפניך רחם עלינו:

Hazzan לידוה א-להינו הרחמים והסליחות,

Cong. כי קטאנו לו:

Hazzan לידוה א-להינו הרחמים והסליחות,

Cong. כי מרדנו בו:

Hazzan אל נא תשת עלינו חטאת,

Cong. אשר נואלנו ואשר קטאנו:

Repeat each line after the Hazzan

קטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

שמע ישראל ידוה א-להינו ידוה אחד:

ידוה הוא הא-להים, ידוה הוא הא-להים:

ידוה הוא הא-להים, ידוה הוא הא-להים:

יי מלך. יי מלך. יי מלך לעולם ועד:

יי מלך. יי מלך. יי מלך לעולם ועד:

בשרם שחקים וארקים נמתחו.

ידוה מלך.

ועד לא מאורות זרחו.

ידוה מלך.

והארץ כפגד תבלה ושמים כעשן נמלחו:

ידוה ימלך לעולם ועד:

ועד לא עשה ארץ וחוצות.

ידוה מלך.

ובהכינו יצורים עלי ארצות.

ידוה מלך.

ועת יקבץ נפוצים מארבע תפוצות.

ידוה ימלך לעולם ועד:

מיוחד באהיה, אשר אהיה. הוא תיה,

והוא תיה, והוא יהיה. הוא ממת ומתיה.

לפניו לא נוצר אל, ואחריו לא יהיה:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. אל ארך אפים שמך. מלא רחמים שמך. בנו נקרא שמך.
ידוה עשה למען שמך:

שומר ישראל, שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל, האומרים בכל-יום, "שמע ישראל":
שומר גוי אחד, שמור שארית גוי אחד. ואל יאבד גוי אחד, האומרים בכל-יום, "שמע
ישראל. ידוה א-להינו. ידוה אחד": שומר גוי קדוש, שמור שארית גוי קדוש. ואל יאבד גוי
קדוש, האומרים בכל-יום, "קדוש. קדוש. קדוש": שומר גוי רבא, שמור שארית גוי רבא.
ואל יאבד גוי רבא, האומרים בכל-יום, "אמן יהא שמיה רבא":

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:

The Hazzan recites alone:

יתגדל ויתקדש שמה רבא: אמן. בעלמא די-ברא כרעותה. וימליך מלכותיה. ויצמח
פרקניה. ויקרב משיחה: אמן. בחייכון וביומיון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב
ואמרו אמן: אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי ותברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא ויתעדר ויתעלה ויתחלל שמה דקדשא בריך הוא: אמן. לעילא מן
כל-ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן: אמן.
תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם. תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול
עתירתכם. ויקים בנו ובכם מקרא שפתוב: ידוה א-להי אבותיכם יוסף עליכם פכם אלה
פעמים. ויברך אתכם פאשר דבר לכם. וכן יהי רצון ונאמר אמן: אמן.
תתקבל צלותנא ובעותנא, עם צלותהון ובעותהון דכל-בית ישראל, קדם אבונא דבשמאי
וארעא, ואמרו אמן: אמן.
יהא שלמא רבא מן שמאי, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה
וכפרה ורוח ונצלה, לנו ולכל-עמו ישראל, ואמרו אמן: אמן.
עושה שלום במרומו, הוא ברחמיו געשה שלום עלינו. ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן: אמן.

תפלת מנחה

ויהי נעם יְדוּהָ אֱ-לֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה: לְמַנְצֵחַ עַל-הַגּוֹתִית, לְבַנְיָקֶרֶחַ מִזְמוֹר: מִהַיְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְדוּהָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם-כִּלְתָּהּ נִפְשֵׁי לַחֲצוֹת יְדוּהָ, לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְנְנוּ אֶל אֱ-לֹהֵי: גַם-צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית, וּדְרוֹר קֵן לָהּ, אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת-מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְדוּהָ צְבָאוֹת, מִלְכֵי וְאֵ-לֹהֵי: אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹזְלוֹ בָךְ, מִסְלוֹת בְּלִבָּבָם: עֲבָרֵי בְעַמְּק תִּפְכָּא, מַעֲנֵן יִשְׁתַּוְּהוּ, גַם-בְּרָכוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל אֱ-לֹהֵי, יִרְאֶה אֱ-לֹהֵי-בְצִיּוֹן: יְדוּהָ אֱ-לֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמַעַה תִּפְלְתֵי, הַאֲזִינָה אֱ-לֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱ-לֹהֵי, וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחֶיךָ: כִּי טוֹב־יוֹם בְּחֻצְרֶיךָ מֵאֶלֶף, בְּחֻרְתֵי הַסְּתוּפָךָ בְּבֵית אֱ-לֹהֵי, מִדוֹר בְּאֶחָלֵי-רֶשַׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמָגֵן יְדוּהָ אֱ-לֹהֵי, חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְדוּהָ, לֹא יִמְנַע-טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים: יְדוּהָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַּח בָּךְ:

וַיְדַבֵּר יְדוּהָ אֱ-לֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קְרָבֵנִי לְחַמֵּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֻחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵד: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לִיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תַמִּימִם שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תַמִּיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ אַחַד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַחֵין: עֹלֹת תַמִּיד הַעֲשִׂיהָ בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֻחַ אִשָּׁה לִיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּךָ גֶּסֶךָ שֶׁכֶר לִיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחָה הַבֶּקֶר וְכִנְסֹו תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֻחַ לִיהוָה:

תפלת ערבית

יְדוּהָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגִּבְ-לָנוּ אֱ-לֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְדוּהָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטַּח בָּךְ. יְדוּהָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא: אָמֵן. בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח בְּרַקְנָהּ, וַיַּקְרַב מִשִּׁיחָה: אָמֵן. בְּחַיִּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן, וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קְרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן: אָמֵן. יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא וְתַבְרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרומֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלַּל, שְׁמֹה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא: אָמֵן. לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, הָאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן: אָמֵן.

וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר עָוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: יְדוּהָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קְרָאֵנוּ:

חזן: בְּרָכוּ אֶת יְדוּהָ הַמְבָרַךְ:

קהל: בְּרוּךְ יְדוּהָ הַמְבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

חזן: בְּרוּךְ יְדוּהָ הַמְבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְדוּהָ, אֱ-לֹהֵינוּ מְלִיךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים בְּחַכְמָה, פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה, מַשְׁנֶה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ פְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. תַּמְעֵבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְדוּהָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְדוּהָ, הַמְעַרֵּב עַרְבִים:

תפלת מנחה

אתה הוא ידוה א-להינו שחקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים, בזמן שבית המקדש קיים, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְדוּה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נְטֹף | וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֹנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה בֶּדֶד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מְעֻשָׂה רִיחַח מְמַלַּח טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדֶּקֶל וְנִתְחַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה קָדֹשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנְּהֹרֹת יִקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנְּהֹרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֵי יְדוּה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תנו רבנן: פטום הקטרת כיצד? שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה, כמנין ימות החמה. מנה בכל-יום, מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס פהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואחד-עשר סמנים היו בה, ואלו הן: (1) הצרי, (2) והצפורן, (3) ותחלבונה, (4) ותחלבונה, משקל שבועים שבועים מנה. (5) מור, (6) וקציעה, (7) ושבולת גרד, (8) וכרכום, משקל ששה-עשר ששה-עשר מנה. (9) הקושט שנים-עשר, (10) קלופה שלשה, (11) קנמון תשעה, בורית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין, מביא חמר חיוור עתיק, מלח סדומית רבע, מעלה עשן כל-שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת תירדן כל-שהיא. אם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחת מכל-סמנייה, חייב מיתה:

תפלת ערבית

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֱהָבֶתָ, תוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְפָדֶתָ. עַל כֵּן יְדוּה א-להינו, בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחַנְיָךְ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹ בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תוֹרָתְךָ, וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֶּתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְדוּה, אֱהָב אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שמע ישראל ידוה א-להינו ידוה א אחד:

בלחש: ברוך שם מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְדוּה א-להיך בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תוֹדוֹתֶיךָ הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִי מִצִּוְתָךְ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם עַל־מַזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצַּוְנָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְדוּה א-להיכם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנִתְתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסְפֶּת דַּגְּנְךָ וְתוֹרֶשֶׁת וּצְהַרְךָ: וְנִתְתִּי עֶשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹת וְשִׁבְעַת: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתַּח לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה (בלחש) אֶף־יְדוּה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשְּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִתְאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדְּתֶם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה

תפלת מנחה

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן-נְמַלְיָאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרִשְׁנָה לָמָּה הִיא בָּאָה? כִּדֵּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן, כִּדֵּי שְׁתַּחֲוֶה נֶאֱדָה. וַיֵּן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא? כִּדֵּי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן, כִּדֵּי שְׁתַּחֲוֶה עִזָּה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נְתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר הֶדֶק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הֶדֶק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים. פְּטֻמָּה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה, לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכָּלָל: אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל-סַמְמָנֶיהָ, חָיֵב מִיתָה:

תַּנְיָא בַר קַפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיחָד בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנְיָא בַר קַפְרָא: אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרָטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ, אִין אָדָם יְכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל-שְׂאֵר וְכָל-דְּבַשׁ, לֹא-תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה. יְדוּהָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב-לָנוּ אֶ-לֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. יְדוּהָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטָּח בָּךְ. יְדוּהָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְיָאֵנוּ. וְעַרְבָה לִיהוָה מְנַחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמָנִיּוֹת:

תפלת ערבית

(בקול רם) אֲשֶׁר יְדוּהָ נִתֵּן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְפִדְתֶם אֹתָם אֶת-דְּבָרֵיכֶם לְדַבַּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי כִנְיֹכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְדוּהָ לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְדוּהָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְדוּהָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֹא-לְהֵיכֶם: אֲנִי יְדוּהָ אֶ-לֵהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֹא-לֵהִים אֲנִי יְדוּהָ אֶ-לֵהֵיכֶם:

קהל: אָמֵן.

חזן: יְדוּהָ אֶ-לֵהֵיכֶם אָמֵן.

וְאִמּוֹנָה, כָּל-זֹאת וְקַיָּים עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְדוּהָ אֶ-לֵהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכַּף כָּל-עֲרִיצִים. הָאֵל הַנּוֹפֵרֵעַ לָנוּ מִצְרַיִנוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רַגְלָנוּ: הַמְדַרְיָכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיִּגְרַם קַרְנָנוּ עַל כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּפְּךָ בַּעֲבַרְתּוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵי בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף, וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: רְאוּ בְּנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם: מִי-כַמְכָּה בְּאֵלִים יְדוּהָ, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בַּקְדָּשׁ, נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֶׂה-פְּלֵא: מְלָכוּתְךָ יְדוּהָ אֶ-לֵהֵינוּ רְאוּ בְּנֵיךְ עַל-הַיָּם. יָחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְדוּהָ יְמַלִּיךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

תפלת מנחה

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעַם שֹׁכֵן לִו, אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעַם שֹׁכֵן לִו אֶל-לִהְיוּ: תִּהְיֶה לְדוֹר, אֲרוֹמָמְךָ אֶל-לוֹהֵי הַמַּלְאָךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֻלֵּי יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַתְּ הַלְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְדוּתְךָ וּמְהַלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדֹּד: הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבֶיךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ: חַנוּן וְרַחוּם יְדוּתְךָ, אֲרָךְ אַפִּים וְגִדְלוֹתֶיךָ: טוֹב-יְדוּתְךָ לְכָל, וְרַחֲמֶיךָ עַל-כָּל-מַעֲשֵׂיךָ: יוֹדוּךָ יְדוּתְךָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶיךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים, וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְדוּתְךָ לְכָל-הַנְּפֹלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכּוֹפְּוּתִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן: צַדִּיק יְדוּתְךָ בְּכָל-דְּרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְדוּתְךָ לְכָל-קְרָאֵיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְדוּתְךָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו, וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְדוּתְךָ יְדָבָר פִּי, וְיִבְרָךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תפון תפלתו קטרת לפניה, משאת פפי מנחת-ערב: תקשיבה לקול שועי מלפי נא-להי, כי-אלהי אתפלל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא: אמן. בעלמא די-ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרוקנה, ויקרב משיחה: אמן. בחיכון וביומיון, ובחיי דכל-בית ישראל, בענגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: אמן. יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא ותברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא: אמן. לעלא מן כל-ברכתא, שירתא, השבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: אמן.

תפלת ערבית

ונאמר: כי-פרדה ידוה את-יעקב, וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה ידוה, גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלפני לחיים טובים ולשלום. ופרוש עלינו ספת שלומך, ותקננו מלפני בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך: והגן בעדנו. והסר מעלינו מפת אויב, דבר, חרב, חלי, צרה, רעה, רעב, ונגון, ומשחית, ומגפה: שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם. כי אל שומרנו ומצילנו אתה מכל-דבר רע ומפחד גילה: ברוך אתה ידוה, שומר את עמו ישראל מכל-דבר רע לעד, אמן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא: אמן. בעלמא די-ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרוקנה, ויקרב משיחה: אמן. בחיכון וביומיון, ובחיי דכל-בית ישראל, בענגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: אמן. יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא ותברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתחדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא: אמן. לעלא מן כל-ברכתא, שירתא, השבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: אמן.

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, אֱ-לֹהֵינוּ וְאֱ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱ-לֹהֵי אַבְרָהָם, אֱ-לֹהֵי יִצְחָק, וְאֱ-לֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ: מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמּוֹנָתוֹ לַיְשָׁנֵי עַפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנִאֲמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, מַחֲיָה הַמֵּתִים:

קְדוּשָׁה בַחֲזוֹת הַשָּׁמַיִם: נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, כְּנַעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קִנְיָנָה, וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְדֹוָה צְבָאוֹת. מִלֵּא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְדֹוָה מִמְקוֹמוֹ: וּבִדְבַרֶיךָ קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: וּמְלַךְ יְדֹוָה לְעוֹלָם, אֱ-לֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכָל-יּוֹם יִתְלַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם הַדַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה, וְחַנּוּן מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלְּכֹנוּ לְעַבְדוּתֶךָ, וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, הַרוֹצֵחַ בְּתַשׁוּבָה:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחוּל לָנוּ מִלְּכֹנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, חוֹנֵן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רָאָה נָא בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּמַהֲרָ לְנַאֲלָנוּ נִאֲלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְדֹוָה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהֲלִתָּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ, וּלְכָל-מַכְאוּבֵינוּ, וּלְכָל-מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַכְנוּ יְדֹוָה אֱ-לֹהֵינוּ בְּכָל-מַעֲשֵׂי יְדִינוּ, וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּבְרָכָה, וְתַחֲי אַחֲרֵייתָהּ: חַיִּים, וְשָׁבַע, וְשָׁלוֹם, כְּשֵׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרַךְ הַשְּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, מְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהַרְהָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, מְקַבֵּץ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה, וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְתִסֵּר מִמֶּנּוּ צָרָה יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלַךְ עֲלֵינוּ מִהַרְהָ אַתָּה יְדֹוָה לְבִדְךָ, בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְכִשְׁפֹּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, מְלַךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשֹׁפֵט:

לְמִינִים וְלַמְּלַשִּׁינִים אֵל תְּהִי תַקְוָה, וְכָל הַיָּדִים כְּרֻגַע יֵאבְדוּ, וְכָל-אֲוִיבֵיךָ וְכָל-שׁוֹנְאֵיךָ מִהַרְהָ יִפְרָחוּ, וּמְלַכּוֹת הַרְשָׁעָה מִהַרְהָ תִעַקְרָ, וְתִשְׁבֵּר, וְתִכְלֵם, וְתִכְנִיעֵם בְּמַהַרְהָ בְּיַמֵּינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְדֹוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ יָדַיִם:

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחַסִּידִים, וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל זְקֵנֵיהֶם, וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצַּדֵּק וְעַל גְּרֵי הַחַסִּידִים, וְעַל גְּרֵי הַחַסִּידִים. וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב לְכָל-הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתָּה, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּךְ, וְלְעוֹלָם לֹא גְבוּשׁ כִּי-בָדָד

בְּטַחְנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנּוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ, מִשְׁעַן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכַּחַן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ כְּאִשֶׁר
דִּבַּרְתָּ, וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ
תִּכְיֶן, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה תִצְמַח,
וְקִרְנֵי תְרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ
וְצַפִּינוּ כָּל־חַיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ, מִצְמִיחַ
קִרְנֵי יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָהּ אֱ-לֹהֵינוּ, אָב הַרְחֲמֵנוּ,
חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תַּפְלִתָּנוּ. כִּי אַל שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת וְתַחֲנוּנִים אֲתָה.
וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֵל־תִּשְׁיָבֵנוּ, חַנּוּן וְעַנּוּן
וְשׁוֹמֵעַ תַּפְלִתָּנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלִת כָּל־פֶּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ, שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רָצָה יְיָהּ אֱ-לֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ,
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם, מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל
בְּרָצוֹן, וְתַחֲוֶי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָהּ, הַמְחַזֵּר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָהּ
אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ,
צוּר חַיֵּינוּ, וּמִנֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדָר וְדָר,
נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ, עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים
בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל־נַסִּיךְ שְׁבָכ־לַיּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכ־לַעַת, עֲרַב, וּבָקֵר, וְצַהֲרִים:
הַטוֹב, כִּי־לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם, כִּי־לֹא
תָמוּ חֶסֶדְךָ. כִּי מַעֲלָם קִיְנוּ לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבְנֵן מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָהּ
אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵ-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱ-לֹהֵי כָל־בָּשָׂר,

יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ, עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיְמַתָּנוּ, כֵּן תַחֲנוּנֵינוּ
וְתַחֲנוּנֵנוּ, וְתַאֲסוּךְ גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר
חֲקִיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם, עַל
שְׂאֵנָהּנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

וְעַל פָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד
שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־חַיִּים יוֹדוּךָ
סִלָּה: וְיִהְלָלוּ, וְיִבְרְכוּ, אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת לְעוֹלָם, כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סִלָּה הָאֵל הַטוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ,
הַטוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נִצָּה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלֹום, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חֵן
וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלֵנוּ כְּאֶחָד
בְּאוֹר פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ, נִתְתָּ לָנוּ יְיָהּ
אֱ-לֹהֵינוּ: תּוֹרָה וְחַיִּים, אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה
וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלֹום. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב־
עֵז וְשְׁלֹום: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ, הַמְּבָרַךְ אֵת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום: אָמֵן.

יְהוּי־לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ,
יְיָהּ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

אֱ-לֹהֵי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וְשִׁפְתוֹתַי מִדַּבֵּר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדֵם, וְנַפְשֵׁי פֶּעֶפֶר
לְכָל תַּהֲנִיָּה. פִּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי. וְכָל־חַקִּים עָלֵי
לְרַעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם, וְקַלְקַל
מַחְשְׁבוֹתָם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
וּמִיְנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן וְדִיְדִיךָ, הוֹשִׁיעָה
וּמִיְנֶךָ וְעַנְנֵי: יְהוּי־לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיּוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָהּ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

עוֹשֶׂה שְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו,
יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאַמְרוּ אָמֵן:

Tahanunim for Minha (in Arbit, begin with Yehi Shem)

אָנא יְדוּה א-לֹהֵינוּ וּא-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּכְנֹו מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזִי פָּנִים וּקְשִׁי עֶרְףְךָ לֹאמֹר לְפָנֶיךָ יְדוּה א-לֹהֵינוּ וּא-לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חֲטָאנוּ. אָבֵל חֲטָאנוּ. עֵינֵנוּ. פְּשַׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגַדְנוּ, גְּזֵלְנוּ, דְּבַרְנוּ דּוֹפִי וְלִשׁוֹן הָרַע, הִעֵינֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמֻסְנוּ, טְפִלְנוּ שָׁקֵר, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, כְּזָבְנוּ, לָצֵנוּ, לוֹצֲצֵנוּ, מְרַדְנוּ, נֹאצֵנוּ, נִאֲפְנוּ, סָרְרְנוּ, עֵינֵנוּ, פְּשַׁעֵנוּ, צָרְרְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֶרְףְךָ, רִשְׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֵינֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֲרָךְ אַפָּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים, גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיִּרַד יְדוּה בְּעֵינָי וַיִּתְצַב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְדוּה, וְשֵׁם נֹאמֵר:

וַיַּעֲבֹר יְדוּה | עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְדוּה | יְדוּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפָּיִם וְרַב-חַסֵּד וְאָמַת: נִצַּר חֻסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָי וְכַשֵּׁע וְחַטָּאָה וְנִקְחָה:

יְהִי שֵׁם יְדוּה מְבֹרָךְ. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְזַרְח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ. מְהֵלֵל שֵׁם יְדוּה: יְדוּה אֲדֹנָינוּ. מְה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא: אַמֵּן. בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח בְּרַקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ: אַמֵּן. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן: אַמֵּן. יְהִי שְׁמֹה רַבָּא מְבֹרָךְ, לְעֵלַם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא וּתְבַרְךָ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְחַלֵּל, שְׁמֹה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא: אַמֵּן. לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן: אַמֵּן.

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוּתָנָא, עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, קְדָם אַבוּנָא דְבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן: אַמֵּן. יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים, וְשָׁבַע, וַיִּשְׁעָה, וַיִּנְחַמָהּ, וַיִּשְׁוֹבָא, וְרַבְפוּאָה, וַיִּגְאֵלָהּ, וַיִּסְלִיחָהּ, וְכַפְרָהּ, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן: אַמֵּן. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן: אַמֵּן.

For Arbit

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֱלֹהִים מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְדוּה עֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: אֱלֹהֵי יִתְּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֱלֹהֵינוּם שְׁמֶרְךָ: הַנָּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְדוּה שְׁמֶרְךָ יְדוּה צְלִיךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם תִּשְׁמַר לֹא-יִכָּפֵחַ וַיִּרַח בְּלִילָהּ: יְדוּה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ: יְדוּה יִשְׁמֹר-צַאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

For Minha

לְמַנְצַח בְּנִינְתָּ מְזִמּוֹר שִׁיר: א-לֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה: לְנַעֲת בְּאֲרֵץ דְרָבְךָ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | א-לֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים פְּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאִמִּים | בְּאֲרֵץ תִּנְחַם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | א-לֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים פְּלָם: אֲרֵץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ א-לֹהִים א-לֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ א-לֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֲפִסֵי-אָרֶץ:

ויתגדל ויתקדש שמוה רבא: אמן. בעלמא די-ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה: אמן. בחייכון וביומיוכון, ובחיי דכל-בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן: אמן. יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתתדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא: אמן. לעלא מן כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: אמן. יהא שלמא רבא מן שמאיא, חיים, ושבע, וישועה, ונחמה, ושיזבא, ורפואה, ונגאלה, וסליחה, וכפרה, ורוח והצללה לנו ולכל-עמו ישראל, ואמרו אמן: אמן. עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו, יעשה שלום עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן: אמן.

Barekhu is recited in Arbit only

חזן: ברכו את ידוה המברך:
קהל: ברוך ידוה המברך לעולם ועד:
חזן: ברוך ידוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו פנויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל-המונם: שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עוז בנבחי מרומים: הוא א-להינו ואין עוד אחר, אמת מלפניו ואפס זולתו, כפתוב בתורה: וידעת היום, והשבת א-ל לבבך, כי ידוה הוא הא-להים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת, אין עוד:

על פן נקוה לך ידוה א-להינו, לראות מהרה בתפארת ענך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתנן עולם במלכות שדי, וכל-בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל-רשעי-ארץ: יפירו ויגדעו כל-יושבי תבל, כי לך תכרע כל-ברך, תשבע כל-לשון. לפניך ידוה א-להינו יקרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את-על מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד, כפתוב בתורתך: ידוה, ימלך לעולם ועד. ונאמר: ותיה ידוה למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יתיה ידוה אחר ושמו אחר: ובתורתך ידוה א-להינו כתוב לאמר: שמע ישראל, ידוה א-להינו, ידוה אחר:

(For Arbit, turn to the bottom of page 7)

